

DUSIENICA (1) *sb f*

G sg dusi(e)nice.

Sł stp, Cn brak, Linde XVI w. (ten sam przykład).

Urządzenie do duszenia; tu o szubienicy (prawdopodobnie neologizm Klonowica): Więc lię tám wronká pášie koło duśienice: A Kruk ledwo łkrzepłemu [wisielcowi]/ ma lię do źrzenice. KlonWor 40.

Synonim: szubienica.

Cf DUSIDŁO

SB